

Släktet *Crataegus*, hagtorn

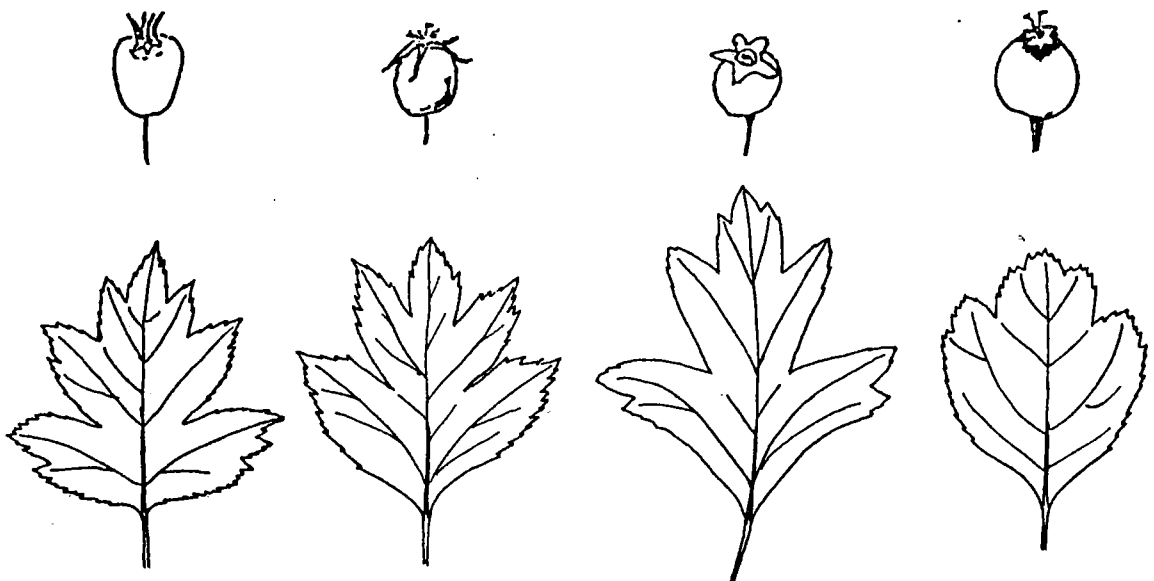
Uno Björkman
Ånhult
571 00 Nässjö

Hagtornssläktet hör till de äldsta kända fanerogamerna. I nordamerika har man funnit hagtornsfossil från kritperioden (140–70 miljoner år tillbaka). Det är också där man har det största antalet arter, uppgifterna varierar mellan 160 och 1000.

Hos oss finns fyra arter, som är lätta att hålla isär när de är 'rena', men som lätt korsas och ger upphov till fertila hybrider, från vilka alla möjliga mellanformer sedan kan uppkomma.

Att examinera hagtorn enbart på bladens form kan vara vanskligt, det går lättare om man examinerar med hjälp av de färdiga frukterna. Även fjorårsfrukter går att använda, om våren brukar det kunna sitta sådana kvar på buskarna.

- A Bladflikar spetsiga; i de flesta blommor ett stift
 B Bladflikar tätt sågade; foderflikar långa, spetsiga
 C Foderflikar uppåtriktade *C. calycina*, korallhagtorn
 CC Foderflikar tillbakavikta *C. curvisepala*, spetshagtorn
 BB Bladflikar nästan helbräddade; foderflikar korta, breda, trubbiga, tillbakavikta *C. monogyna*, trubbhagtorn
 AA Bladflikar trubbiga; i de flesta blommor två stift; foderflikar mycket korta, nästan runda *C. laevigata*, rundhagtorn

Korallhagtorn
C. calycina

Spetshagtorn
C. curvisepala

Trubbhagtorn
C. monogyna

Rundhagtorn
C. laevigata